

> 08 - De Slag van
Moe'tah> 29 - Overlijden van
Khalid ibn
Walied رضي الله عنه

Islamitisch Nieuwsbrief

Qurán

وَلَقَدْ نَصَرَكُمُ اللَّهُ بِبَدْرٍ وَأَنْتُمْ أَذِلَّةٌ فَاتَّقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ

Surah Aale Imraan 123

En voorwaar Allah heeft jullie geholpen in Badr terwijl jullie in de minderheid waren, dus vrees Allah opdat jullie dankbaar worden.

In deze aayat herinnert Allah tabaraka wa taála de moslims aan het resultaat van de slag van Badr, naar aanleiding van het resultaat (verlies) van de slag van Uhud die veroorzaakt werd door de angst van 2 groepen, waardoor ze hun posten hadden verlaten.

Allah tabaraka wa taála herinnert hun daarom dat ze in de slag van Badr nog sterker in de minderheid waren en alsnog hebben gewonnen door de hulp van Allah, omdat ze vertrouwen hadden in Allah tabaraka wa taála.

De Boodschapper van Allah ﷺ heeft in totaal aan 19 slagen deelgenomen, de slag van Badr was de eerste. Het leger van de moslims bestond uit 313 mannen, 2 paarden, 70 kamelen, 2 harnassen en 8 zwaarden. En het leger van de ongelovigen bestond uit 950 gewapende mannen, 100 paarden, 700 kamelen.

Dit was een teken; dat gevechten niet met aantallen gewonnen worden, maar door vertrouwen in Allah tabaraka wa taála te hebben.

Hadith

عَنْ أَنَسِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ ، أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ، نَعَى زَيْدًا ، وَجَعْفَرًا ، وَابْنَ رَوَاحَةَ لِلنَّاسِ ، قَبْلَ أَنْ يَأْتِيَهُمْ خَبْرُهُمْ ، فَقَالَ أَخَذَ الرَّايَةَ زَيْدٌ ، فَأَصِيبَ ، ثُمَّ أَخَذَ جَعْفَرٌ فَأَصِيبَ ، ثُمَّ أَخَذَ ابْنُ رَوَاحَةَ فَأَصِيبَ ، وَعَيْنَاهُ تَدْرِفَانِ حَتَّى أَخَذَ سَيْفٌ مِنْ سَيْفِ اللَّهِ حَتَّى فَتَحَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ

(رواه البخاري)

Overgeleverd door Anas رضي الله عنه hij zei: De Boodschapper van Allah ﷺ kondigde de martelaarschap van Zaid, Jafar en ibn Rawaha aan aan de mensen voordat er bericht over hun kwam. Hij zei: 'Zaid heeft de vlag genomen en is gemarteld, daarna heeft Jafar de vlag genomen en is gemarteld, vervolgens heeft ibn Rawaha de vlag overgenomen en is ook gemarteld.' Er kwamen tranen uit de ogen van de Profeet. Daarna zei hij 'Uiteindelijk heeft één van Allah's zwaarden de vlag overgenomen en Allah tabaraka wa taála heeft hem overwinning gegeven.'"

N.B.: Deze hadith is door Imam Bukhari met verschillende asnaad overgeleverd. Mensen die twifelen aan de kennis van de Heilige Profeet ﷺ over het ongeziene, moeten daar eens goed over nadenken.

In deze uitgave:

Qurán	1
Hadith	1
Deze maand	2
Hazrat Khalid Ibn Walied رضي الله عنه	2
De slag van Moe'tah	4
Vraag en antwoord	5

Deze maand

Djamadie-oel-Oela is de vijfde maand van het Islamitische jaar. Het woord "Djamaad" betekent dor, droog of regenloos. Tijdens de naamgeving van deze maand was het een seizoen van droogte, daarom werd het Djamaadie-oel-Oela genoemd; de eerste droogte. Op de achtste van deze maand heeft de slag van Moe'tah plaats gevonden. De 29e van deze maand is de overlijdensdag van één van de grootste generalen ooit, Khalid ibn Walied رضي الله تعالى عنه. De overwinning van de slag van Moe'tah was ook met Hazrat Khalid ibn Walied als generaal behaald.

Fragment uit de jeugdijaren van Khalid Ibn Walied رضي الله تعالى عنه

Khalid en de lange jongen staarden elkaar aan. Langzaam begonnen ze te bewegen in een cirkel, terwijl ze elkaar gefixeerd bleven aanstaren. Beide zochten ze naar een moment om aan te vallen en beide waren ze bewust van de aanval die de ander zou kunnen gebruiken. Er was geen vijandigheid in hun ogen, slechts competitiviteit en een onbreekbare vastberadenheid om te winnen. Khalid vond het nodig om waakzaam te zijn, want de lange jongen was linkshandig en bezat dus de voordelen die linkshandigen hebben over hun tegenstanders in een gevecht.

Worstelen was een populaire tijdverdrijf onder de jongeren van Arabië en ze worstelden dan ook vaak onderling met elkaar. Er was geen kwaadaardigheid in deze gevechten. Het was een sport en het trainen van de jongens in worstelen was een vereiste voor hun Arabische mannelijkheid.

Maar deze twee jongens waren de sterkste van allemaal en de leiders van hun leeftijdsgenoten. Dit gevecht was zogezegd een gevecht voor de zwaardere-gewicht titel. De jongens waren gelijk aan elkaar. Ze hadden ongeveer dezelfde leeftijd; in hun vroege tienerjaren. Ze waren beide lang en lenig en hun nieuwgevormde spieren golfdend over hun schouders en armen terwijl hun zwetende lichamen glinsterden in de zon. De lange jongen was misschien een kleine centimeter langer dan Khalid. Hun gezichten leken zo erg op elkaar dat men ze vaak voor elkaar verwarden.

Khalid gooide de lange jongen; maar dit was geen gewone val. Terwijl de lange jongen viel, klonk er een duidelijke kraak en een moment later was aan zijn immens verdraaide been te zien dat zijn bot was gebroken. De lange jongen lag bewegingloos op de grond en Khalid staarde verschrikt naar de been van zijn vriend en neefje. (De moeder van de lange jongen, Hantamah bint Hasham bin al Mugheerah, was Khalid' s directe nicht.

Na verloop van tijd heelde de breuk en de been van de lange jongen herstelde en versterkte weer. Hij begon weer te worstelen en werd een van de beste worstelaars. En Khalid en hij bleven vrienden. Maar ondanks dat beide jongens van nature intelligent, sterk en krachtig waren, hadden ook beide geen geduld en geen tact (voorzichtigheid). Ze wedijverden met elkaar in bijna alles wat ze deden.

Let op dat deze lange jongen later een belangrijke rol zou gaan spelen in het leven van Khalid. De lange jongen was namelijk de zoon van Al Khattab, en zijn naam was Oemar رضي الله تعالى عنه.

Biografie Khalid Ibn Walied رضي الله تعالى عنه

Zijn naam was Aboe Soelaimaan Khalid رضي الله تعالى عنه.

Zijn vader was Walied, zoon van Mugheerah, zoon van Abdullah, zoon van Umar, zoon van Makhzoem, zoon van Yaqza, zoon van Murrah. Murrah was de zevende grootvader van de geliefde Profeet van Allah ﷺ. De stamboom van de Geliefde Profeet ﷺ en van Khalid Ibn Walied kwamen dus in de zevende generatie bij elkaar.

Zijn moeder was Lubabah Sughrab bint ul Haaris, zij is de zus van Ummul mu'minien (moeder van de gelovigen) Bint ul Haaris. De Boodschapper van Allah is dus een directe oom (khaloe) van Khalid ibn Walied.

Hazrat Khalid had zes broers en twee zussen. Van de broers hebben er twee de Islam geaccepteerd; Hishaam en Walied (genoemd naar zijn vader). Zijn vader Walied was één van de rijkste mannen uit Makkah al Mukarramah. Zijn tuinen spreidden zich uit van Makkah al Mukarramah tot Taa'ief. Hij behoorde tot de Makhzoem stam die in rang na de stam Banu Haashim op de tweede plaats kwam.

“Dit gevecht was zogezegd een gevecht voor de zwaardere-gewicht titel.”

De datum van geboorte van Hazrat Khalid ibn Walied is niet bekend, maar we weten wel dat hij tijdens de aankondiging van de Islam 17 jaar oud was. Kort na zijn geboorte werd Khalid bij zijn moeder weggehaald, zoals gebruikelijk was bij de betere families van de Quraish, en naar een bedoeïenenstam in de woestijn gestuurd. Daar werd hij door een pleegmoeder in het heldere, droge en onvervuilde lucht van de woestijn opgevoed. Dit zou de basis worden van zijn enorme kracht en robuuste gezondheid. Hij groeide op in een omgeving waar messengevechten, zwaardgevechten, oorlogstactieken en paardrijden het dagelijkse gebeuren waren. Khalid was van jongs af aan al een onbevreesde en sterke persoon. Hij groeide op tot een stevige, sterke en dappere jongeman met een brede borst en schouders, waardoor hij binnen korte tijd tot de geselecteerde groep van jonge mannen van de Quraish behoorde.

Hazrat Khalid was, voordat hij de Islam accepteerde, net als zijn vader een grote tegenstander van de Islam. Bij elke actie die tegen de Islam en moslims werd genomen stond hij in de voorste rij. Ook in de slag van Uhud en Khandaq (gracht) werden zijn capaciteiten tegen de Islam ingezet. Het verlies die de moslims in de laatste fase van de slag Uhud ondervonden, was deels aan Khalid te wijten; met zijn verrassingsaanval toen de moslims te voorbarig waren met het verlaten van hun posten, omdat een deel van het leger van de ongelovigen de benen hadden genomen.

Acceptatie van de Islam

De bekering van Khalid tot de Islam was niet minder dan bijzonder. Na zijn terugkeer naar Makkah hield de Slag bij Uhud zijn gedachten bezig. Hij dacht keer op keer hoe de gelegenheid zich had voorgedaan toen de (moslim)boogschutters hun positie verlieten en hoe snel en nauwkeurig hij de mogelijkheid had gegrepen. Hij moest dergelijke tegenaanvallen herhalen in latere veldslagen van zijn carrière. Maar er was één feit dat zwaarder op zijn geest drukte en dat hij moeilijk uit te leggen vond. Dat was de moed en vasthoudendheid van de moslims. Het leek niet natuurlijk dat een klein leger, enorm in de minderheid die vanuit alle richtingen aangevallen werd, het zou moeten volhouden met zo'n rotsvaste vastberadenheid en bereidheid tot het einde te vechten ter verdediging van hun leider en hun geloof. De moslims waren tenslotte in vlees en bloed hetzelfde soort als de Quraish en andere Arabieren. Misschien was er iets dat het nieuwe geloof aan zijn gelovigen deed, wat andere geloven niet konden doen. Misschien was er iets met de persoonlijkheid van Mohammed ﷺ dat andere mannen ontbrak. Zulke gedachten zouden de geest van Khalid bezighouden, maar tot nu toe was hij op geen enkele manier geneigd naar het nieuwe geloof. In feite keek hij ernaar uit om de moslims opnieuw onder ogen te zien, maar zonder bitterheid of wrok. Hij dacht aan het volgende gevecht zoals een sportman zou denken aan zijn volgende wedstrijd.

Ook de slag van de gracht (Khandaq) had Khalid aan het denken gezet, waar zij (de ongelovigen) nogmaals de overwinning misliepen en de benen moesten nemen, ondanks dat zij heel zorgvuldig voorbereid en met een grote meerderheid (10.000 tegen 3000) naar het slagveld gingen, zodanig dat overwinning hun heel zeker leek.

Na de Sulah Hudaibiya (vredesverdrag oftewel wapenstilstand die in de plaats Hudaibiya tot stand kwam) begon de liefde voor de Islam en de Boodschapper van Allah in zijn hart plaats te maken.

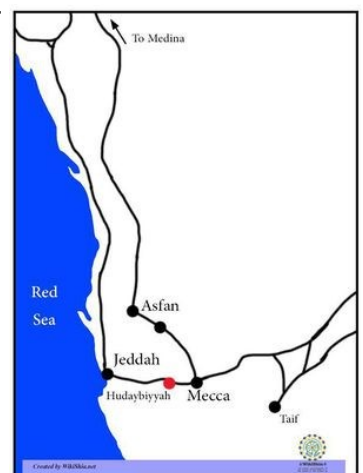
De Sulah Hudaibiya in het kort: De boodschapper van Allah ﷺ besloot samen met 1400 metgezellen naar Makkah Al Mukarramah te gaan om de Umrah te verrichten. De ongelovige Quraish dachten dat de moslims voor een aanval kwamen en stuurde Khalid samen met een leger van 300 man om hen tegen te houden. De Boodschapper van Allah was Khalid echter te slim af en liep via een andere weg om Khalid en zijn leger heen, terwijl een groep van 20 metgezellen hun bezig hield. Khalid merkte dit pas toen de Boodschapper van Allah de plaats Hudaibiya, op 20 kilometers afstand van Makkah Al Mukarramah, bereikte. Er vonden schermutselingen plaats maar geen echt gevecht. Na dagen lang onderhandelen, waren de Quraish ervan overtuigd dat de moslims niet voor een strijd waren gekomen, maar inderdaad om de Umrah te verrichten. Er werd een wapenstilstand getekend voor tien jaar.

Ook door deze gebeurtenis was bij Khalid de bewondering voor de Profeet ﷺ toegenomen. Hij begon onopgemerkt de Boodschapper van Allah te observeren, zijn doen en laten, zijn manier van praten, zijn omgang met de metgezellen, zijn manieren. Al heel snel was hij tot de conclusie gekomen dat de Boodschapper van Allah en zijn metgezellen een heel rein leven aan het leiden waren. Aan deze kant was de Boodschapper van Allah ﷺ niet onbewust van wat er in Khalid's hart afspeelde. De Profeet van Allah ﷺ zei tegen Walied, de broer van Khalid die inmiddels de Islam al had geaccepteerd: "Jouw broer Khalid is nu op de hoogte van de waarheid van de Islam,

De berg Uhud

“Het leek niet natuurlijk dat een klein leger, enorm in de minderheid die vanuit alle richtingen aangevallen werd, het zou moeten volhouden met zo'n rotsvaste vastberadenheid..”

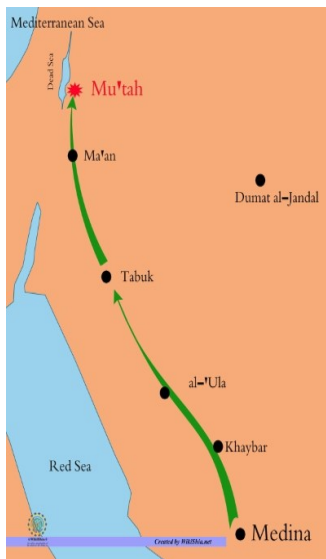

wat belemmert hem nog om de Islam te accepteren?” Walied schreef toen een brief naar Khalid: “O Broer, de Boodschapper van Allah sprak vandaag over jou. Hij zei: ‘Khalid is nu op de hoogte van de waarheid van de Islam, wat belemmert hem nog om de Islam te accepteren?’ O Broer, het is beter voor jou om de acceptatie van de Islam niet uit te stellen en zo snel mogelijk de Islam te omhelzen.” Hazrat Khalid رضى الله تعالى عنه zegt: “Toen ik de brief van mijn broer las, kon ik me niet inhouden van vreugde en de Kalimah Shahadat kwam automatisch op mijn tong; ik wenste dat ik vleugels had en gelijk naar de Boodschapper van Allah kon vliegen om mijn ziel en geest alles voor hem op te offeren.” Die nacht pakte Khalid zijn harnas, zijn wapens en zijn paard en vertrok naar Madinah. Hij arriveerde op 31 mei 629 in Madinah (de 1e van Safar, 8 Hijri) en ging naar het huis van de Geliefde Profeet ﷺ. Hij onderwierp zich aan het geloof van de Heilige Profeet ﷺ. De Boodschapper van Allah verwelkomde hem hartelijk en zijn vroegere vijandigheid was vergeven, zodat hij nu met een schone lei konden beginnen. Khalid ibn Walied رضى الله تعالى عنه was één van de beste militaire generalen van die tijd en zijn intrede in de islam zou de overwinning betekenen voor gevechten in de komende decennia. Hazrat Khalid رضى الله تعالى عنه ontmoette Hazrat Umar رضى الله تعالى عنه en ze waren weer vrienden.

De slag van Moe'tah

De slag van Moe'tah was het eerste gevecht waar Khalid ibn Walied namens de Islam aan deelnam. Drie maanden na zijn aankomst in Madinah Munawwarah kreeg Khalid de kans om te laten zien wat hij kon doen als soldaat en commandant voor het geloof dat hij zojuist had omarmd. De Geliefde Profeet ﷺ had een gezant naar het hoofd van Busra gestuurd, met een brief waarin hij werd uitgenodigd om zich bij de islam aan te sluiten. Tijdens het passeren van Moe'tah (een kleine plaats in Syrië) werd deze gezant onderschept en op brute wijze gedood door Sharhabeel bin Amr, de gouverneur van al-Balqa. Dit was een gruwelijke misdaad onder de Arabieren, want diplomatieke gezanten hadden traditionele immuniteit tegen aanvallen, ongeacht hoe vijandig ze een macht vertegenwoordigden. Het nieuws van deze verontwaardiging ontstak Madinah. Een expeditie was onmiddellijk voorbereid om strafmaatregelen te nemen tegen de moordenaars. De Profeet benoemde Zaid ibn Harithah als commandant van de troepenmacht. Als hij werd gemarteld, moest het bevel worden overgenomen door Jafar bin Abi Talib. Als hij werd gemarteld, moest Abdoellah ibn Rawahah het bevel op zich nemen. En als ook Abdoellah ibn Rawahah رضى الله تعالى عنهم, de martelaarschap had bereikt, dan moesten de metgezellen iemand van onder hun als commandant kiezen. De expeditiekracht bestond uit 3000 man, waaronder Khalid, die als soldaat in de geleederen diende. De missie die de Profeet aan Zaid ibn Harithah gaf, was om de persoon die verantwoordelijk is voor de moord op de moslimgezant te zoeken en te doden, en de islam aan de mensen van Moe'tah aan te bieden. Als ze de islam accepteerden, zouden ze niet worden geschaad. Op het moment dat deze kracht werd uitgezonden, hadden de moslims geen kennis van de vijandelijke kracht waarmee ze te maken zouden krijgen. In Moe'tah bevonden de moslims zich tegenover een leger van 100.000 mannen. Dit was het leger van de Romeinse keizer Hercules. Hercules was in Jordanië met zijn leger toen hij door Sharhabeel bin Amr om hulp werd gevraagd. Voor elke moslimman waren er 33 Byzantijnse mannen. Het leger overwoog terug te keren naar de Profeet ﷺ en hem te informeren over het grote nadeel in aantallen, maar met de leiding van Abdullah bin Rawahah besloten ze anders. Een hevige strijd was begonnen. Elk van de door de Geliefde Profeet ﷺ benoemde leiders begon met het vasthouden van de vlag van de Profeet ﷺ en liet het voor geen enkele prijs los. Nadat Zaid bin Harithah was gemarteld, greep Jafar bin Abi Talib het vaandel met zijn rechterhand vast. Zijn rechterhand was in de strijd afgesneden en toch liet hij hem dat niet tegenhouden. Hij hield het met zijn linkerarm vast tot ook dat werd afgesneden. Zelfs toen gaf hij niet op en gebruikte hij zijn bovenarmen om de vlag vast te houden totdat hij werd gemarteld. Abdullah bin Rawahah stond al snel voor hetzelfde lot. Hazrat Thabit bin Arqam رضى الله تعالى عنه nam de vlag over van Hazrat Abdoellah ibn Rawahah, voordat het op de grond zou vallen, en gaf het, na goedkeuring van het leger aan Hazrat Khalid ibn Walied. Khalid was zich bewust van het feit dat hij als nieuwe bekeerling geen hoge positie bekleedde onder de moslims, en Thabit bin Arqam was een lang bestaande moslim. Deze overweging was belangrijk. Hij wees het aanbod van Thabit af en zei: ‘Jij verdient het meer dan ik.’ ‘Ik niet’, antwoordde Thabit, ‘en niemand behalve jij’. Khalid accepteerde de vlag en nam het bevel over. De situatie was nu ernstig en had gemakkelijk een negatieve wending kunnen nemen, wat snel zou leiden tot de totale nederlaag van de moslims. Khalid herwon de controle over zijn kleine leger en organiseerde het in een netjes ingezette strijdmacht. Hij stond voor drie keuzes. De eerste was om zich terug te trekken en de moslims te redden van vernietiging, maar dit zou

“Khalid is het zwaard van Allah”

als een nederlaag kunnen worden beschouwd en hij zou dan de schuld krijgen, omdat hij het moslimleger te schande had gemaakt. De tweede was om in de verdediging te blijven en door te vechten; in dit geval zou de superieure kracht van de vijand uiteindelijk winnen en de strijd eindigen in een nederlaag. De derde was om de vijand aan te vallen en uit balans te brengen, waardoor er meer tijd was om de situatie te bestuderen en de beste manier van handelen te plannen. De laatste keuze kwam het dichtst bij de aard van Khalid en dit is de koers die hij volgde. Hij reorganiseerde zijn leger zodanig dat het leek alsof het moslimleger hulp bij had gekregen.

De moslims vielen fel aan langs het hele front. Ze schoten vooruit met Khalid aan de leiding. Het voorbeeld van Khalid gaf de moslims nieuwe moed en de strijd nam toe in geweld. Een tijdlang ging het wanhopige gevecht van hand tot hand verder; toen stormde Qutba, die de rechterkant van het moslimleger beval, naar voren en doodde de christelijke commandant Malik in een duel. Dit resulteerde in een tegenslag voor de vijand en leidde tot een zekere mate van verwarring. De christelijke Arabieren trokken zich nu terug, nog steeds vechtend, om tijd te winnen voor reorganisatie. Op dit moment had Khalid zijn tiende zwaard in zijn hand, nadat hij er negen in fel gevecht had gebroken. Toen de christelijke Arabieren een stap achteruit deden, hield Khalid de moslims tegen en verbrak het contact, waarbij hij zijn troepen een korte afstand terugtrok. De twee legers stonden nu buiten boogbereik tegenover elkaar, beiden op zoek naar tijd om te rusten en te reorganiseren. Deze laatste ronde van de strijd was ten gunste van de moslims van wie tot nu toe slechts 12 waren gemarteld. Er is geen verslag van vijandelijke slachtoffers, maar het moeten er aanzienlijk meer zijn geweest, want elk van de moslimcommandanten vóór Khalid waren dappere en bekwame vechters en de negen zwaarden die Khalid brak, waren gebroken op de lichamen van christelijke Arabieren. De situatie bood echter geen verder uitzicht op succes. Khalid had een bittere en bloedige nederlaag afgewend en de moslims van schande en ramp gered; hij kon niet meer doen. Die nacht trok Khalid zijn leger terug uit Moe'tah en begon zijn terugreis naar Madinah. Ondertussen vertelde de Heilige Profeet ﷺ in Madinah over de gebeurtenissen in de strijd. Hij zei tegen de mannen: "Zayd bin Harithah pakte de vlag en vocht ermee totdat hij als martelaar stierf. Jafar nam het toen over en vocht en droeg het totdat hij werd gemarteld, Abdoellah ibn Rawahah heeft het nu ingenomen en gevochten tot het martelaarschap. Ze zijn opgewekt naar de hemel." De Boodschapper van Allah had tranen in zijn ogen. Daarna zei hij: "Khalid ibn Walied heeft nu de vlag overgenomen, hij is het zwaard van Allah, en hij heeft overwinning behaald." Daarna zei de Boodschapper van Allah: "O Allah, Khalid is uw zwaard, laat hem altijd zegevierend zijn." Volgens historici heeft Khalid 125, en sommige zeggen zelfs 200, gevechten gevochten en geen één verloren.

Gepubliceerd door:
Imtiaz Akbarkhan,
Imaam en Khateeb
Moskee Al Firdaus
Lelystad.

E-mail:
Imtiaz.Akbarkhan
@gmail.com

Taal, grammatica
en
spellingscontrole
door:
Yasmin
Akbarkhan,
Naazien
Abdulkadir-
Saboerali

Antwoord vorige uitgave

In de heilige Qurán vermeldt Allah tabaraka wa taála over een persoon (walie) uit de tijd van Hazrat Sulaimaan alaihis salaam, die de troon van Bilqis (koningin van Saba) in een oogwenk naar Hazrat Sulaimaan alahis salaam bracht.

In welke vers van welke Surah staat dit?

Antwoord: Aayat 40 van Surah an-Naml

Vraag

In welke grot vond de eerste openbaring van de Heilige Qurán plaats?

Was het: 1) Ghaar-e-hira 2) Djabal-e-Arafaat of 3) Ghaar-e-Saur

